

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Diuitis & pauperis mors inter se collata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

nulli datur. Religiosus igitur, qui hæc omnia trepidus videbat, causam scire cupiebat; neque iustus Iudex eam calauit. Clara enim vox audita est: supplicia hæc istis Comitibus decreta esse, ob quamdam Metensis Ecclesiæ possessionem, quam B. Stephano quidam ex Comitibus abstulisset: cui nimirum hic iam decimus, in ea iniusta hereditate, successisset, forsitan ignarus, unde ea haberetur, sed neque inquirens, neque à maioribus ea de re monitus. Itaque; *Deus amulator reddit iniquitatem patrum super filios* non solum in tertiam & quartam, sed etiam vsque in decimam generationem, his qui oderunt illum. O quam merito hic omnes diuites contemiscunt! quam merito metuunt, etiam si ipsi nemini fraudem fecerunt, tamen ne aliquid possideant, quod vel à maioribus suis fuerit acquisitum per fraudem! Quanta sollicitudine deberent inquirere in suorum bonorum origines! quanta diligentia restituere aliena? atque à se excutere, quarum causa vel feri nepotes damnantur? An non beneficium est Dei, carere talibus bonis? ea posse contemnere, abijcere, derestari, quorum possessio ad alios pertinet, vel conflata de sudoribus tot pauperum, vel ipsi Ecclesiæ ablata? Quam longè melior conditio est paupertatis?

XIII.

S. Augustin.
de verb. Domini.
ser. 24.

Recordamini in Euangelio diuitem illum, & pauperem illum; ait S. Augustinus. Diuitem indutum purpura & bysso, & quotidianis epulis saginatum, pauperem verò illum iacentem ante ianuam diuitis, esuriientem, & de mensa micas requirentem, ulceribus plenum, à cambus linctum. Recordamini ergo. Unde recordamini, nisi quia Christum est in cordibus vestris? dicite mihi, quid ipsum intus interrogaueritis, & responderit vobis? sequitur enim, & dicit: contigit, mori inopem illum, & auferri ab Angelis in sinum Abrahae. Mortuus est autem & diues & sepultus est in infernum. Cum autem in tormentis esset, leuauit oculos, & vidit Lazarum quiescentem in sinu Abrahae. Tunc clamauit, dicens: Pater Abraham, mitte Lazarum, et intingat digitum suum in aqua, & stillet in linguam meam, quia crucior in hac flamma. Superbus temporis, mendicus inferni. Pauper enim ille perueniebat ad micam, ille autem non peruenit ad gustum. De duobus ergo illis dicite mihi, quis est bene mortuus, & quis male mortuus? Nolite oculos interrogare, ad cor redite. Si enim oculos interrogaueritis, falsa vobis respondent, multum enim splendida sunt, & seculariter fucata, qua illi diuiti morienti exhiberi poterunt.

vunt. Qua potuerunt agmina esse plangentium seruorum & ancillarū? qua pompa clientium? quis splendor funeris? quod pretium sepultura? Credo enim ab aromatibus obrutum. Quid ergo dicturi sumus, fratres, bene istum mortuum, an male mortuum? si oculos vestros interrogatis, optimè mortuus est, si magistrum vestrum interiorem requiritis, pessimè mortuus est. Si ergo sic moriuntur superbi rerum suarum conseruatores, & nihil inde pauperibus largientes, quomodo moriuntur, qui rapiunt res alienas? Verum ego dixi: uenite, ne moriamini male, ne quomodo diues ille moriamini. Non probat malam mortem, nisi tempus post mortem. E contra attendite illum pauperem, sed nolite oculis, nam errabitis, fides attendat, cor videat. Constituite illum ante oculos vestros iacentem in terra, ulcerosum, venientes canes lingentes ulcera eius. Sed cum talem illum renocatis ante oculos vestros, continuo expuitis, faciem auertitis, nares obturatis. Cordis oculis videre. Mortuus est, & ablatu est ab Angelis in sinum Abrahae. familia diuitis videbatur plangens, Angeli non videbantur gaudentes. quid ergo respondet diuiti Abraham? memento, fili, quia percepisti bona in vita tua. Nihil bonum putasti, nisi quod in ista vita habuisti. Accepisti bona, sed transierunt dies, & totum perdidisti, & torquendus in Inferis remansisti.

Si ita diuites laudantur, quis non malit esse pauper? qui, ut securiùs coram latrone cantat, quia est vacuus, neque timet spolijs insidiantem; ita expeditiùs currit, per ardua, ad cælum. Et verè S. Bernardus ait: *Cameliu unum solùm pondus habet, diues duo; unum terrenarum possessionum, aliud peccatorum. Primum in morte deponitur, aliud velit nolit moriens retinet, nisi ante mortem deponat.* Immo & primum retinet, quia etiam si diuitiæ morientem deserunt, non deserit tamen pondus diuitiarum. Grauat enim eum, adhuc æs alienum, grauant deposita, grauant doli & fraudes, quibus pecuniam aliasque res proximi interuertit; grauat denique onus restitutionis. Quibus tot ponderibus pressus in infernum submergitur, quasi plumbum in aquis uehementibus. Hoc est enim talentum plumbi, & massa plumbea, quam vidit Zacharias in os mulieris proijci. Aurum enim atque argentum, quod avaritia deuorat, quasi metallum animam grauat. Qua de causa, alibi dicitur: *Collegisti quasi aurichalcum aurum, & ut plumbum complesti argentum.* Qui hostem fugit, omne onus, etiam hastam, etiam gladium, etiam scu-

XIV.

Exod. 15. 16.

Zach. 5. 7.

Eccl. 47. 20.

Q

am scu-